

ת"פ 22567/05/18 - מדינת ישראל נגד מוסטפא עבאס, בילאל עבאס, בורהאן עבאס, איהם עבאס, אחמד עבאס, ראיף עבאס

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 22567-05-18 מדינת ישראל נ' עבאס ואח' תאריך: 1/4/2019
בפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המאשימה

נגד
הנאשמים

1. מוסטפא עבאס
2. בילאל עבאס
3. בורהאן עבאס
4. איהם עבאס
5. אחמד עבאס
6. ראיף עבאס

כולם באמצעות ב"כ עו"ד סעיד חדאד

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו, בהסתמך על הודאתם, במיוחס להם בכתב האישום המתוקן, אשר הוגש ביום 22.1.19, בהתאם לפירוט זה: הנאשמים 1-5 הורשעו בביצוע עבירה שעניינה תקיפת עובד ציבור- עבירה על סעיף 382א(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ואילו הנאשם 6 הורשע בביצוע עבירה שעניינה התנהגות פסולה במקום ציבורי - עבירה על סעיף 216א(1)+(4) לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הגיעו הנאשמים ביום 1.5.18 לבית חולים רמב"ם, יחד עם קרובי משפחה נוספים, שזהותם אינה ידועה, מאחר ובאותו זמן טופלו קרובי משפחתם במחלקת טיפול נמרץ. מאבטח בבית החולים, מר א' ס', היה באותה העת במחלקה הנ"ל, לצורך פיקוח על ביקורי החולים, ומתוקף תפקידו היה אחראי על הבידוק הביטחוני, ומוסמך למתן מענה ראשוני ודיווח לכל אירוע. בסמוך לשעה 19:20 החלו בני המשפחה להיכנס למחלקה ולצאת ממנה, ובהסתמך על הנחיית הצוות הרפואי של המחלקה, הורה המאבטח א' לבני המשפחה לצאת מהמחלקה, והודיע להם שרק שניים מתוך בני המשפחה יכולים לשהות בתוך המחלקה, אצל כל חולה. בעקבות הבקשה הנ"ל, החלה המולה בכניסה למחלקה, במהלכה הקיפו כעשרה בני משפחה את המאבטח א', אחזו בו והכו בו באגרופים. א' התיז גז

פלפל והתרחק למסדרון, בעוד שנאשם 3 הולך אחריו ותוקף אותו באגרופים. בשל האירוע הנ"ל הגיעו מספר מאבטחים למקום, והחלו להפריד בין בני המשפחה למאבטח א'. במעמד זה התקרב נאשם 2 לא', הרים שלט צהוב שעמד על הרצפה והטיח אותו לכיוונו של א'. ההמולה נמשכה בסמיכות לחדרי ההמתנה ובכניסה לחדר הניתוח, ובמהלכה תקף נאשם 5 מאבטח, בכך שלפת את ידו סביב צווארו, וגם נאשמים 1 ו-4 תקפו מאבטחים, בכך שדחפו אותם, ובנוסף הנאשמים 2,3,5 תקפו מאבטחים באגרופים. חלקו של הנאשם 6 היה בכך, שהוא אמר לשוטר קובי קריסמרו "אתה לא מכיר אותי, אני משוגע, אתה לא יודע עם מי התעסקת, אני עברין גדול בעכו", ובכך התנהג באופן פרוץ במקום ציבורי באופן העלול להביא להפרת השלום.

3. בדיון שהתקיים בפניי ביום 22.1.19 הורשעו הנאשמים בביצוע העבירה המיוחסת להם, בהסתמך על הודאתם, וב"כ הצדדים הודיעו במעמד זה, בין היתר, כי מוסכם שהמונח "בני משפחה" המצוין בכתב האישום המתוקן בשני מקומות, כולל גם אנשים מחוץ למשפחתם של הנאשמים ושאינם קשורים בהם.

טיעוני ב"כ המאשימה

4. ב"כ המאשימה התייחס בטיעונו לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמים ולמידת הפגיעה בהם, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כולל חלקם היחסי של כל אחד מהנאשמים, באומרו כי הנאשמים 1-4 דחפו מאבטחים, נאשם 2 תקף מאבטחים באגרופים, ובנוסף הטיח שלט צהוב לכיוונו של המאבטח, נאשם 3 תקף מאבטחים באגרופים, נאשם 5 תקף מאבטחים באגרופים ובנוסף לפת ידו סביב צוואר המאבטח, נאשם 6 אמר לשוטר תוך כדי ההמולה, "אתה לא מכיר אותי, אני משוגע, אתה לא יודע עם מי התעסקת. אני עברין גדול בעכו".

5. ב"כ המאשימה התייחס גם לנזק שנגרם מביצוע העבירה, ולנזק שהיה צפוי להיגרם, וטען כי תקיפת מאבטחים באגרופים הינה בעלת פוטנציאל נזק גדול וכי רק בנס המאבטחים לא נחבלו קשות. עוד נטען, שהאירוע התרחש בין כותלי בית החולים, במפתן הדלת של טיפול נמרץ, והמשיך לאורך כל המסדרון, תוך הפרעה לתפקוד התקין של טיפול נמרץ. עוד נטען, שהכל החל בשל בקשת המאבטח לקיים את בקשת הצוות הרפואי, שלא להפריע לחולים, ולהוציא בני משפחה למעט שניים מכל משפחה.

6. ב"כ המאשימה התייחס לפסיקה הנוהגת, ובין היתר התייחס לפסיקה הבאה:

רע"פ 1648/14 יעקב יפרח נגד מדינת ישראל - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור ואיומים. המבקש תקף שני חוקרי מע"מ שהגיעו לביתו לצורך עריכת חיפוש. החוקרים הציגו למבקש צו חיפוש, אך הוא קימט את הצו וניסה לדחוף אותו בכוח לפיו של אחד החוקרים. לאחר מכן, שרף את הצו. בנוסף, איים על חייהם של החוקרים. לחוקרים לא נגרמה כל חבלה. נוכח עברו הפלילי מחד ומצבו הרפואי מאידך, נידון ל-4 חודשי מאסר בפועל ולעונשים נלווים. בקשת רשות הערעור, במסגרתה ביקש המבקש להורות כי עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, נדחתה, בנימוק שהיא אינה עומדת באמות המידה למתן רשות ערעור בגלגול שלישי, ואף לגופו של עניין לא נמצא בטענות המבקש דבר המצדיק הקלה בעונשו.

ת"פ 23779-11-12 **מדינת ישראל נ' מחיסן** (שלום ירושלים) - הנאשמים הורשעו, על יסוד הודאתם, בביצוע עבירות של תקיפת שוטר ותקיפת עובד ציבור. בהתאם לעובדות כתב האישום, אחיהם של הנאשמים נלקח לטיפול בחדר הטראומה בבית החולים. הנאשמים עם בני משפחה אחרים הגיעו למקום וניסו להיכנס לחדר הטראומה. עובדי בית החולים, וביניהם מאבטחי ביה"ח, וכן שוטרי משמר הגבול שנכחו במקום, הסבירו להם כי אסור להם להיכנס לחדר הטראומה וכי עליהם להמתין בחוץ, והנאשמים וחלק מבני משפחתם סירבו והמשיכו לנסות להיכנס, תוך שהם דוחפים ומכים במאבטחים וכן בשוטרי משמר הגבול, שנכחו במקום, והכל בליווי קללות וצעקות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר בפועל קצר, שניתן לרצותו בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשמים 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי.

7. ב"כ המאשימה טען, כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמים הוא כדלקמן: ביחס לנאשמים 2, 3 ו-5 - מאסר הנע בין 8 ועד 18 חודשים; ביחס לנאשמים 1 ו-4 - מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל; ביחס לנאשם 6 - מאסר מותנה ועד מאסר בפועל שניתן לרצותו בעבודות שירות.

8. בנוגע לקביעת העונש בתוך המתחם - ב"כ המאשימה ציין שהנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, לקחו אחריות על מעשיהם, כולם ללא עבר פלילי, על כן הוא ביקש לקבוע את עונשם ברף הנמוך של המתחם, דהיינו: נאשמים 1 ו-4 - מאסר בעבודות שירות, נאשמים 2, 3 ו-5 - מאסר בפועל למשך 8 חודשים, והנאשם 6 - מאסר על תנאי. בנוסף עתר ב"כ המאשימה להשית על כל הנאשמים מאסר מותנה, לחייבם בתשלום פיצוי למאבטח א' ולבית החולים, וכן לחייבם בתשלום קנס.

טיעוני ב"כ הנאשמים

9. בטיעוניו, בכתב ובעל-פה, התייחס ב"כ הנאשמים למצבם האישי של מרשיו, וכן הגיש אסופת ראיות לעונש, שסומנה נ/2. לדבריו, עאמר עבאס ז"ל, אחיו של הנאשם 3 ואביו של נאשם 4, נפטר בשנת 2006 בתאונת עבודה, ומאז האחריות על גידול בנו הוטלה על הנאשם 3. הסנגור המשיך וטען, שעל הרקע הנ"ל, חודש אפריל 2018 היה קשה עבור משפחת הנאשמים: ביום 13.4.2018, נפצע מוחמד עבאס, בנו של עאמר ז"ל, בתאונת עבודה קשה, עת נפל על ראשו ועל גבו לוח בטון, שגרם לפציעה קשה בראש, בעמוד השדרה ובחוליות, והוסיף כי בשל המצב הקשה הנ"ל, הגיעו בני משפחה רבים לבית החולים. עוד נטען, שיומיים לפני האירוע המתואר בכתב האישום, נפל אחיין נוסף של הנאשם 3 מקומה רביעית, בזמן עבודתו בבניין, וגם הוא הועבר לטיפול נמרץ בבית חולים רמב"ם. לדברי הסנגור, מצבם של שני הפצועים היה לא ידוע באותה העת.

10. ב"כ הנאשמים הפנה לסרטונים המתעדים את האירוע, וטען שהמאבטח יכול היה להכיל את האירוע, להזמין מאבטחים אחרים, להזמין משטרה, ולא להיגרר אחרי המתפרע, שאיננו אחד מהנאשמים. עוד נטען, שהמאבטח ריסס גז מדמיע, ושהנאשמים הגיבו בצורה לא נכונה, וכי הם מצטערים על כך. לדבריו, האלימות שנקטה ע"י הנאשמים הייתה ברף הנמוך של עבירת האלימות, והוסיף שמדובר במכות בודדות שביטאו כעס כלפי התנהלות המאבטח, שעה שמצבם באותה העת היה קשה ונבע מהמצוקה הנפשית בשל אשפוז שניים מבני משפחתם.

11. הסנגור התנגד למתחם העונש ההולם שצוין ע"י ב"כ המאשימה, וגם הוא התייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ובין היתר טען שמדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן, שהתפתח בזירה עצמה, וכי תגובת הנאשמים באה, כך לדבריו, בעקבות ריסוס גז מדמיע לעברם. עוד נטען, שהנאשמים עצמם נפגעו מהגז המדמיע.

12. הסנגור התייחס לפסיקה שונה, הכוללת תקיפת פקחים ועובדי ציבור שונים, ובין היתר, הפנה לפסיקה הבאה:

ת"פ 1781/09 **מדינת ישראל נ' מחפוד** (שלום רחובות) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בתקיפת עובד ציבור בכך שתקף מאבטח בשער הכניסה של בי"ח באמצעות רכב, לאחר שהאחרון הבהיר לו כי הוא לא יוכל להיכנס עם רכבו לשטח בית החולים. הנאשם לא נטל אחריות ולא הביע חרטה, והוא נדון ל- 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ת"פ 16788-07-15 **מדינת ישראל נגד בליק ז'ורנו** (שלום רמלה) - הנאשמת תקפה באמצעות תיקה מאבטח בתחנת רכבת ובהמשך תקפה מאבטח נוסף באגרוף לפניו ומכה נוספת בסנטרו, וחזרה ותקפה את המאבטח הראשון וירקה לעבר מפעיל מכונת שיקוף. עברה של הנאשמת היה נקי, והיא עבדה בבורסה. שירות המבחן המליץ שלא להרשיעה, אך בית המשפט דחה בקשה זו, וקבע שהנאשמת לא הוכיחה שייגרם לה נזק קונקרטי מעצם ההרשעה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיה נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל, והטיל עליה 4 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

ת"פ 24180-02-13 **מדינת ישראל נגד מורי אלמקיס** -תקיפת עובד ציבור, נהיגה ללא רישיון, הפרעה לשוטרי והתנגדות למעצר. באירוע אחד הנאשם תקף פקח בדרך של נגיחה עם הרכב בברך ובהמשך נסיעה עם הרכב עד שהפקח נפל תוך שנגרמים חתכים באצבעות שתי כפות הידיים של הפקח ושפשופים עם רגישות בברך. באירוע השני תקף הנאשם פקח אחר בכך שתפס אותו בידיו ודחף אותו ולאחר מכן שב ותקף אותו וסירב למעצר עת הגיעו השוטרים ותקף גם אותם. המלצת שירות המבחן הייתה לענישה קונקרטית וממשית. בית המשפט השית עליו עונשי מאסר על תנאי, פסילת רישיון והתחייבות.

13. לדברי הסנגור, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמים 1-5 נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, ובנוגע לנאשם 6 - ביקש לקבוע מתחם הנע בין אי הרשעה ועד למאסר על תנאי.

14. בנוגע לעונש בתוך המתחם, הפנה הסנגור לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות, ובין היתר טען שמרשיו הודו מייד בכל המיוחס להם בכתב האישום המתוקן, קיבלו אחריות על מעשיהם, וחסכו זמן שיפוטי יקר. עוד נטען, שהפרסום בתקשורת אודות האירוע ומעשי הנאשמים, הסב להם נזק בשל הפגיעה בתדמית משפחתם. עוד נטען, שכל הנאשמים נעצרו למספר ימים, וכי מעצרם חידד להם את חומרת מעשיהם. לדברי הסנגור, הנאשם 4 הוא אחיו של אחד הפצועים שהיה מאושפז בעת האירוע, וכי הנאשמים 1,3,6 היו אחראים על הפצועים בבית החולים. הסנגור התייחס באופן מפורט לנסיבותיהם האישיות של כל אחד מהנאשמים, ובין היתר טען בעניינם:

הנאשם 1 - בן 25, עבד בעבודות בניין, ולאחרונה נמצא באי כושר מלא בעקבות פגיעה בעבודה (נספח ח'). נטען כי הוא ראה את אביו ובני משפחתו נפגעים מאירוע התזת הגז ושהה במעצר יחד עם אביו ואחיו.

הנאשם 2 - בן 32, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים, עובד כראש צוות עובדים בעבודות בניין, והוא המפרנס היחיד בבית. עוד נטען, שנאשם זה מסיע כל יום צוות של 7 עובדים ברכב של המעסיק שלו, וכל אותם 7 עובדים נשואים, על כן הוצאתו ממעגל העבודה, ולו בדרך של מאסר בעבודות שירות, תפגע לא רק בו אלא גם ביתר העובדים, שכן הוא היחיד הרשאי להסיע ברכב ההסעות.

הנאשם 3 - בן 56, נשוי ואב למשפחה המונה שתי סטודנטיות בהן הוא תומך כלכלית. בעברו היה עצמאי בתחום הפחחות, אך לאחר שעסקו קרס, עובד היום כשכיר במוסך. הוא איבד את אחיו והפך להיות הדומיננטי בפיקוח ובדאגה על משפחת אחיו המנוח, בה הוא תומך גם כלכלית. נטען כי באירוע נשוא האישום הוא נפגע מהתזת הגז, וכי הוא מתחרט על מעשיו.

הנאשם 4 - נטען שהוא יתום מאב, שנהרג בתאונת עבודה, וכי אחיו הינו אחד הפצועים שאושפזו בבית החולים בעת האירוע. עוד נטען שהוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מתחרט עליהם, וכי כעת הוא לומד במכללה לקראת מקצוע מנופאי (אישור לימודים סומן כ-נספח י"ג), ובנוסף נטען שהוא סועד את אחיו הנמצא בהליכי שיקום. לדברי הסנגור, הנאשם 4 מסתייע בדודו, הנאשם 3, וביתר בני המשפחה, כדי לממן רכישת תרופות מחו"ל, העולות עשרות אלפי שקלים בחודש, לשם טיפול באחיו.

הנאשם 5 - בן 25, עובד בעבודות בניין, מאורס, תומך כלכלית במשפחה על רקע מצב כלכלי קשה, מקבל אחריות מלאה על מעשיו. נטען כי היה במקום בעת האירוע מאחר והוא בן דודם של שני המאושפזים, ואחיינו של הנאשם 3.

הנאשם 6 - בן 24, ונטען שהוא השתולל לאחר שראה את אביו, הנאשם 3, ואת בנות המשפחה נפגעות.

15. בנוגע לעונש בתוך המתחם, עתר הסנגור להסתפק במאסרים מותנים לכל הנאשמים, ולהתחשב בכך שכולם היו עצורים למשך מספר ימים, וכי הנאשמים 1-5 שהו לאחר שחרורם בתנאי מעצר בית מלא משך כחודש ימים, ולאחר מכן מעצר בית לילי. ב"כ הנאשמים טען עוד, כי ככל שתוטל ענישה על חלק מהנאשמים מעבר לענישה הצופה את פני העתיד, אזי ביקש להורות על הגשת תסקיר שירות מבחן, לשם ביצוע של"צ.

16. בסוף ישיבת הטיעונים לעונש הראשונה הפנית את הנאשמים 1-5 לקבלת חו"ד מטעם הממונה על עבודות שירות, בזו הלשון:

"בכדי שהתמונה תהיה מלאה בפניי, ומבלי להפיח תקווה בליבם של הנאשמים ו/או לרמז על העונש שאטיל עליהם, אני מורה לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניין התאמת הנאשמים 1 עד 5 לרצות עונש מאסר בעבודות שירות..."

17. הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשמים 2-5 מתאימים לריצוי עונש מאסר בדרך זו, אך בנוגע לנאשם 1, שנפגע, כאמור, בתאונת עבודה לאחר ביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, מצאו לא כשיר לעבודות שירות.

18. ב"כ הצדדים השלימו את טיעוניהם לעונש, לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות. ב"כ עמוד 5

המאשימה התייחס, בין היתר, לנאשם 1, שנמצא לא כשיר לעבודות שירות, וביקש שיוטל עליו מאסר בפועל קצר. בנוגע ליתר הנאשמים - הוא חזר על מתחמי הענישה שצוינו על ידו. מהצד השני, חזר הסנגור על בקשתו להסתפק במאסר מותנה, והתרעם על בקשת המאשימה להטיל מאסר בפועל על נאשם 1, רק בשל אי-כשירותו לבצע עבודות שירות. לחילופין - עתר הסנגור להטלת עבודות של"ץ ולהפניית הנאשמים בשל כך לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. לחילופי חילופין - עתר להטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות, על חלק מהנאשמים, והוא הפנה לשני פסקי דין נוספים, בהם הוטלו מאסרים בעבודות שירות ושל"ץ, על נאשמים שתקפו מאבטחים בבית חולים:

ת"פ 21182-06-16 **מדינת ישראל נ' קובי אדוט ואח'** (שלום תל-אביב-יפו)-הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפת עובד ציבור ואיומים, בכך שהוא ובת זוגו ליוו חברה לקבלת טיפול רפואי במיין בבי"ח וולפסון. על פי נוהל בית החולים, הותר רק למלווה אחד לשהות עם המטופל בחדר המיין. הנאשם סירב לצאת מחדר המיין ועל רקע זה התפתח ויכוח בינו לבין מאבטחי ביה"ח, עד שבשלב מסוים הנאשם דחף את אחד המאבטחים ולאחר מכן הכה בו במכת אגרוף לפניו. בעקבות התקיפה רותק לרצפה ע"י המאבטחים, בת זוגו וחברתה, שהן נאשמות בתיק זה, תקפו את המאבטחים, לאחר מכן הנאשם איים על אחד המאבטחים באומרו כי יגיע לביתו ויהרוג את ילדיו. בעקבות התקיפה נשברו משקפיו של המאבטח, נגרמו לו המטומה בלסת עליונה ורגישות בגשר האף. לחובת הנאשם 10 הרשעות קודמות, שעיקרן בעבירות רכוש ואלימות. הנאשם ביצע את העבירות כששני מאסרים מותנים ברי הפעלה היו תלויים ועומדים נגדו. שירות המבחן המליץ על הארכת המאסר המותנה והטלת של"צ. ביהמ"ש קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, ובסופו של יום הפעיל את שני המאסרים המותנים בחופף למאסר בפועל שהטיל, ובסה"כ גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובנוסף - מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ב"כ המאשימה טענה, שהנאשם בתיק הנ"ל לא הורשע בביצוע העבירה בנסיבות מחמירות, כמו הנאשמים שבתיק זה.

ת"פ 30682-07-10 **מדינת ישראל נגד אלינור מזרחי ואח'** (שלום ראשל"צ) - נגד שני הנאשמים הוגש כתב אישום שייחס להם עבירת אלימות כלפי מאבטחי בית חולים וולפסון, בכך שכאשר ביקש מאבטח מהנאשמים לצאת מהמחלקה בה שהו, מכיון ששעות הביקור הסתיימו, העליב הנאשם את המאבטח, נגח בראשו, והנאשמת סטרה למאבטח, ומשאחז בה, החלה לבעוט בו, שרטה אותו בציפורניה ושרטה מאבטח נוסף שהגיע. לשני המאבטחים הראשונים נגרמו שריטות ולמאבטח השלישי נגרמה נפיחות בעין. הנאשמים הודו, הופנו לשירות המבחן, הורשעו, והוטלו על שניהם מאסרים מותנים ופיצוי, והנאשם 2 חויב בשל"צ בהיקף 250 שעות, וזאת במסגרת הסדר טיעון.

19. בסוף טיעוני הצדדים, אמרו הנאשמים את הדברים הבאים:

"הנאשם 1

אנחנו טעינו ואני מצטער. אני נפצתי, לא באירוע הזה. אני מבקש סליחה. אני מבקש שתתחשב בנו.

הנאשם 2

כבודו, זאת טעות ראשונה שלנו. אני מבקש סליחה. זה התיק הראשון שלנו, העבר שלנו נקי, ונגרם לנו נזק באירוע הזה. העבודה שלנו נעצרה.

הנאשם 3

מה שקרה זו טעות, שטעינו. איבדנו את הראש. הבן של אחי היה פצוע ומאושפז בבית החולים. אביו נפטר שהיה צעיר ואני זה שגידלתי אותו ובגלל זה לא היינו במצב שפוי, והביאו גם את בן אחי שגם הוא היה פצוע לפי כן. היה לי מוסך ויש לי חובות כי עוד לא עשיתי פשיטת רגל. ...יש לי 2 בנות שלומדות באוניברסיטה. יש לי בת גרושה ואני מגדל את הבת שלה.

הנאשם 4

אני מצטער. אח שלי היה במצב קשה, בין חיים ומוות. אחרי שבוע גם בן דוד שלי נפצע בעבודה וגם הוא אושפז ברמב"ם, היינו במצב קשה. המצב בייש אותנו בגלל סרטי הוידאו שיצאו. אבא שלי נפטר לפני 12 שנים. לאמא שלי אין רישיון נהיגה. אני מטפל באח שלי, מביא לו תרופות, ואני טס לחוץ לארץ להביא לו תרופות ומסיע אותו לבתי חולים. את הכסף לתרופות אני אוסף מהמשפחה. דוד שלי בורהאן (הנאשם 3) מביא לנו כסף ומסיע את אמא שלי. לאח שלי צפוי ניתוח בהדסה או בתל השומר, וקבעו לו תורים. אני למדתי על מנוף ועברתי בהצלחה ועכשיו אני יושב ומטפל באח שלי. אני מבקש רחמים. ואני מצטער

הנאשם 5

אני כבודו מבקש סליחה, אני טעיתי. למדתי מהטעות שלי. אני עומד להתחתן ביולי הקרוב ומבקש רחמים.

הנאשם 6

אני מבקש סליחה ולא אחזור על מעשים כאלה"

דין והכרעה

20. הנאשמים הורשעו, בהסתמך על הודאתם בביצוע עבירות בין כותלי בית חולים רמב"ם בחיפה. הנאשמים 1-5 תקפו את מאבטחי בית החולים, שהינם עובדי ציבור, ואילו הנאשם 6 התנהג באופן פסול במקום ציבורי. אני רואה בכל האירועים המתוארים בכתב האישום, כשלושה אירועים, בשל ההבדלים בחלקי הנאשמים השונים, על כן אקבע שלושה מתחמי ענישה: מתחם לנאשמים 1 ו-4, מתחם לנאשמים 2, 3 ו-5, ומתחם לנאשם 6.

21. הנאשמים פגעו במעשיהם בערך המוגן שעניינו שמירה על כבוד האדם ושלמות הגוף, בכלל, ופגעו בצורך

להגן על עובדי ציבור ובהתנהלות התקינה של בית חולים, בפרט.

22. פגיעה בעובדי בתי החולים, בין אם מדובר ברופאים, ובין אם מדובר בעובדים אחרים של בית החולים, הכוללים אחיות, מאבטחים ועוד, מהווה מעשה חמור, ועל בתי המשפט להירתם למלחמה באלימות הפוקדת את בתי החולים.

23. **מתחם העונש ההולם** לוקח בחשבון נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ולצורך קביעתו, לקחתי בחשבון את העדר התכנון שקדם לביצוע העבירות, בכך שהאירוע התפתח במהלך שהיית הנאשמים ואחרים בבית החולים. עוד לקחתי בחשבון את חלקו של כל אחד ואחד מהנאשמים בביצוע העבירות: הנאשם 6 לא הורשע בתקיפה, אלא בהתנהגות פסולה במקום ציבורי, וחלקו הוא הקטן ביותר, וב"כ הצדדים עתרו להסתפק במאסר מותנה בעניינו. חלקם של הנאשמים 2, 3 ו-5 הוא הגדול ביותר, ומעשי התקיפה המיוחסים להם חמורים יותר משל יתר הנאשמים, והכל כפי שפירטתי לעיל, בתקציר תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. המאשימה עתרה להטיל על נאשמים אלה מאסר למשך 8 חודשים, בשל חלקם הגדול יותר. בנוגע לנאשמים 1 ו-4, הרי שאמנם הורשעו גם הם בתקיפת עובד ציבור, ואולם מעשיהם חמורים פחות משל הנאשמים 2, 3 ו-5, והמאשימה עתרה בעניינם להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות, אך מאחר ונאשם 1 נמצא לא כשיר לריצוי עבודות שירות, עתרה המאשימה להטיל עליו מאסר בפועל קצר. לקחתי בחשבון את הנזק שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשמים, שהם הפגיעה במאבטחים בפרט ובבית החולים בכלל, וכן התחשבתי בנזק שהיה יכול להיגרם כתוצאה מאירוע האלימות שהתרחש. לקחתי עוד בחשבון את הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות, שהוא רצונם לשהות עם בני משפחתם המאושפזים, בניגוד להנחיות האבטחה והצוות הרפואי. התחשבתי גם בהבנת הנאשמים המלאה למעשיהם, ביכולתם להימנע ממעשי האלימות, וכן התחשבתי באלימות עצמה שהופעלה כלפי אנשי האבטחה בבית החולים. בקביעת מתחם העונש ההולם התחשבתי גם בערכים החברתיים שנפגעו, ובמידת הפגיעה בהם, וכן התחשבתי במדיניות הענישה הנהוגה, כולל פסקי הדין שהוגשו וצוינו ע"י ב"כ הצדדים, וכן פסיקה שהתייחסה למקרים דומים.

24. לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים והשיקולים, הגעתי למסקנה שאלה הם **מתחמי הענישה ההולמים** את מעשי הנאשמים שבפניי:

נאשמים 1 ו-4 : מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

נאשמים 2, 3 ו-5 : 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

נאשם 6 : מאסר מותנה ועד 4 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות.

25. בנוגע **לעונש בתוך המתחם**, לקחתי בחשבון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובין היתר התחשבתי בפגיעה של העונש בנאשמים, לרבות בשל גילם, שמרביתם, למעט הנאשמים 2 ו-3, הם בשנות ה-20 לחייהם. עוד לקחתי בחשבון את הפגיעה של העונש במשפחות הנאשמים, וכן את הנזקים שנגרמו לנאשמים מביצוע העבירות ומהרשעתם, לראשונה בחייהם - למעט הנאשם 3 שהיה לו עבר פלילי, אך זה התיישן. לקחתי בחשבון את הודאת הנאשמים המידית במיוחס להם בכתב האישום, לאחר תיקונו, ובחיסכון בזמן

השיפוט עקב כך - אני רואה בהודאת הנאשמים כהבנה לאיסור שבמעשיהם, וכהבטחה שמעשים כאלה לא יישנו בעתיד. שמעתי את כל הנאשמים, במילתם האחרונה, ושוכנעתי, שאכן מדובר בהרטה כנה ואמיתית, של אנשים שזו מעידתם הראשונה. לקחתי בחשבון את נסיבות חייהם הקשות של הנאשמים - הנאשם 4 התייתם מאביו, והנאשם 3, שהוא דודו, שדאג לצרכי משפחתו, ובנוסף - אחיו של הנאשם 3 היה אחד משני המאושפזים בבית החולים בעת האירועים המתוארים בכתב האישום, והוא היה נתון עקב כך בסערת רגשות, הגם שכמובן אין כל הצדקה להתנהגות האלימה של הנאשמים. הנאשם 3 גם דואג להבאת תרופות יקרות לאחיו הנמצא בהליכי שיקום. בנוגע לנאשם 1 - הוא נפצע בתאונת עבודתו, לאחר ביצוע העבירה בתיק זה, והוא מוגבל, ואף אינו כשיר לבצע עבודות שירות, בשל מצבו הרפואי. לקחתי בחשבון את מצבם הכלכלי הקשה של כל הנאשמים, ואת היותם אנשים העובדים לפרנסתם ומצויים במהלך חיים נורמטיבי, למעט מעידתם בתיק זה. לקחתי בחשבון, כאמור, את עברם הנקי של כל הנאשמים, כולל הנאשם 3 שעברו התיישן, וכן את חלוף הזמן, מאז ביצוע העבירות לפני כ- 11 חודשים ועד היום. התחשבתי גם בתקופות מעצרם של הנאשמים, למספר ימים, ולאחר מכן בהיותם נתונים בתנאי מעצר בית מלאים וחלקיים.

26. בתי החולים משרתים את האוכלוסייה, וכל עובדי בתי החולים עושים עבודת קודש מדי יום ביומו, למען הקהילה. פורקן משפחות המטופלים, על חשבון עובדי בתי החולים, היא מעשה חמור, ואין כל צידוק להתנהגות אלימה, יהא מצב המאושפזים אשר יהא.

27. מאבטחי בתי החולים אינם שק החבטות של משפחות המטופלים, ויש להוקיר ולהעריך אותם, על פועלם למען הביטחון והשלווה בבית החולים, הן של צוות העובדים והן של המטופלים ומשפחותיהם. מערך האבטחה הם הפנים והתוכן של בית החולים: הפנים - מאחר והם אלה המקבלים את פניהם של כל באי בתי החולים, החל משער הכניסה ובמשך כל זמן שהייה שם. התוכן - מאחר והם דואגים לשמור על הביטחון והשלווה בתוך בית החולים, הן של צוות הרופאים ויתר העובדים, והן של המטופלים ומשפחותיהם. פגיעה במאבטחי בתי החולים כמוה כפגיעה בציבור כולו, שהרי ללא ביטחון יציב, ישרור תוהו ובוהו, והטיפול הרפואי, שבגללו קיים בית החולים, לא יינתן כנדרש, והראשונים שייפגעו מחוסר הסדר והביטחון הם המטופלים עצמם, שלמרבה האירוניה משפחותיהם פגעו באותם מאבטחים.

28. קיימים מקרים, שבהם העונש הראוי לתוקפי מאבטחים בבתי החולים הוא מאסר בפועל של ממש. גם במקרה שבפניי, התלבטתי בנוגע לנאשמים 2, 3, ו- 5, אם להורות שהמאסר שאטיל עליהם ירוצה מאחורי סורג ובריה, או שמא בעבודות שירות. חשוב לציין, שעבודות שירות הן מאסר לכל דבר ועניין, ואף קיימת סמכות להפקיע את עבודות השירות, שעה שהנאשם אינו מקיים את הכללים, ובמקרה זה ימשיך הנאשם לרצות את עונשו מאחורי סורג ובריה. עבודות שירות אינן מתנה או פרס, אלא הן אופן ריצוי של מאסר בפועל, ואין להקל ראש בעונש מסוג זה.

29. תיקון 133 לחוק העונשין, הנכנס לתוקף היום, 1/4/19, האריך את תקופת המאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, מ- 6 חודשים ל- 9 חודשים. במצב דברים זה, גם אם הייתי מקבל את הבקשה העונשית של ב"כ המאשימה במלואה, עדיין הייתי מורה כי הנאשמים ירצו את 8 חודשי המאסר בעבודות שירות, ולפי התיקון לחוק יש לנכות 6 שבועות מהמאסר, בהתקיים התנאים הקבועים שם, כך שהתוצאה תהא אותה תוצאה - כ- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

30. במקרה שבפניי, ולאור עברם הנקי של כל הנאשמים, ולאור קבלת האחריות על מעשיהם, ובהתחשב במכלול השיקולים שציינתי בגזר דין זה, כולל בפסקי הדין שניתנו בבתי המשפט השונים על מקרים דומים, ומאחר ומדובר במעידה חד פעמית, שאיננה מאפיינת את הנאשמים ולא את אורח חייהם, ומשהתרשמתי שהסיכוי שישבו ויבצעו עבירות דומות הוא קטן מאוד, אם בכלל, החלטתי להסתפק ברף הענישה המתקרב לרף התחתון שנקבע על ידי במתחם הענישה ההולם, וזאת בנוגע לכל הנאשמים. לעונש זה יתווסף מאסר מותנה, וכן קנס ופיצוי, והכל כדי לאזן נכונה בין מרכיבי הענישה השונים. שקלתי אפשרות הפניית הנאשמים או מי מהם לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, כפי שביקש הסנגור, אך הגעתי למסקנה שאין כל מקום לכך, ואין מקום להטיל על הנאשמים 2, 3 ו- 5 עבודות של"ץ, מאחר והעונש הראוי להם הוא מאסר בעבודות שירות.

סוף דבר

31. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני גוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמים 1 ו- 4

- (א) מאסר בפועל למשך 10 ימים, בניכוי ימי מעצרם מיום 1/5/18 ועד 10/5/18 - למען הסר ספק, הנאשמים סיימו לרצות את עונש המאסר.
- (ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, אשר יופעלו את יעברו תוך 3 שנים מהיום, עבירת תקיפה כלשהי, ויורשעו בה.
- (ג) כל אחד מהם ישלם קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1/5/19.
- (ד) כל אחד מהם ישלם פיצוי למערך האבטחה בבית חולים רמב"ם בסך של 3,000 ₪, אשר ישולמו ב- 3 תשלומים שווים ורצופים, בסך 1,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1/5/19 ובכל 1 לכל חודש אחריו.

נאשמים 2, 3 ו- 5

- (ה) מאסר בפועל למשך 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרם: נאשם 2: 6 ימי מעצר, ונאשמים 3 ו- 5 : 10 ימי מעצר. הנאשמים ירצו את עונש המאסר בעבודות שירות, כדלקמן: נאשם 2 - במועצה המקומית כפר כנא, ועליו להתייצב ביום 28/4/19 שעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במשטרת טבריה, לשם תחילת ריצוי עונשו.
- נאשם 3 - בעמותת מעון כפר כנא, ועליו להתייצב ביום 14/4/19 במשרדי הממונה על עבודות שירות במשטרת טבריה, לשם תחילת ריצוי עונשו.
- נאשם 5 - במועדון לקשיש כפר כנא, ועליו להתייצב ביום 14/4/19 במשרדי הממונה על עבודות שירות

במשטרת טבריה, לשם תחילת ריצוי עונשו.

(ו) 6 חודשי מאסר על תנאי, אשר יופעלו את יעברו תוך 3 שנים מהיום, עבירת תקיפה כלשהי, ויורשעו בה.

(ז) כל אחד מהם ישלם קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1/5/19.

(ח) כל אחד מהם ישלם פיצוי למאבטח א' ס' (עד תביעה 1) בסכום של 2,000 ₪, אשר ישולמו ב- 2 תשלומים שווים ורצופים, בסך 1,000 ₪ כל אחד, בתאריכים 1/5/19 ו- 1/6/19.

(ט) כל אחד מהם ישלם פיצוי למערך האבטחה בבית חולים רמב"ם בסך של 3,000 ₪, אשר ישולמו ב- 3 תשלומים שווים ורצופים, בסך 1,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1/7/19 ובכל 1 לכל חודש אחריו.

נאשם 6

(י) 4 חודשי מאסר על תנאי, אשר יופעלו את יעבור תוך 3 שנים מהיום, עבירת תקיפה כלשהי, ויורשעו בה.

(יא) קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1/5/19.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ה אדר ב' תשע"ט, 01 אפריל 2019, במעמד כל הצדדים.